

скыты кораби, които възлазяще изъ Дарданелски проливъ и по Мряморно море, за да отидаша да купуват жито по Черно море.

Има още, както казахме голѣмъ брой пароплави влачяре въ Босфоръ; обаче ти не сѫ още распорядени въ Дарданелски проливъ; употребенето на тия влачяре умножава при туй разноскыты на мореплаванieto. Между това има надѣжба, че дружината на влачярети, която има своиты ладии въ Босфоръ, ще найди среѣство да ся погрыжи также и за корабити, дѣто ся намѣрват по пролива.

Главни произведения въ Турція. Турція е безъ припиръ едно място отъ голѣми извори и отъ различни естества; човѣкъ не ще ся почуди, кога си докара на умъ, че тая имперія ся продължава върху едно пространство около 20° ширина и повѣче отъ 30° дѣлжина, и че има голѣмо разнообразие отъ климати, отъ высоки и низки, долни и горни садини.

Турція и Руссія сѫ самыты двѣ страни, които произвождатъ речи всичкыты испрѣвни вещества; това е една отъ причинити заради които Велико-Британія, ржкодѣлна сила на една толкосъ высока степень, всякогаже е показала толкосъ голѣмъ грыжъ ради задържанieto на независимостта и на цѣлостта на тая имперія; тазъ грыжа завърши, по времято на послѣдният бой, да наддѣли въ съвѣтити на Британската държава, върху нуждата за миръ, който забѣлѣжваха тамъ. Турція има по хълмовети на Стара-Планина, Тавръ, на Босненскыты планини и въ Влашкыты и Богданскыты карпати, чудесни дръвіе за всякава направа. Дунавскъ окринъ, Македонія, Тессалія, Българія, най-паче Дунавскыты княжества, сѫ спорни съ жито; тя искарва голѣмо количество лой; маслината расте добре по земята на Мала Азія и по островити на Архипелагъ; най-послѣ жељзото и мѣдь-та сѫ прѣхубави въ Турція. Нынѣ да разсѣдяше нѣкой за безкрайната търговска сила, която можаше придобиети Руссія ако, намѣсто Балтійскыты гори, тя прибавяше Балканскыты и Таварскыты; намѣсто храната отъ Подолія и Украйна, житата отъ Тессалія, Македонія и отъ Дунавскъ окринъ; намѣсто нейното жељзо и нейната мѣдь, жељзото и мѣдь-та отъ Турція; на множеството лой отъ нейнити стада по-скажи-пото маслинево масло отъ Турція.

За голѣма жалостъ е, че Европа не е можла да намѣри цѣръ за безгрыжността и за бездѣйствието на управата, която има първенството на тия богаты страни. Монтеске ублажава нейдѣ-си Европѣ за това, че добри мяста както Испанія и Турско сѫ въ ржцѣ, които не могатъ ги направявть страшни на останалото отъ свѣта. Ако Монтеске живѣяше днесъ, той щялъ жали; напротивъ, съ настъ, да гледа тия непохватни и непъргави ржцѣ да оттъмнуватъ на свѣта безкрайни извори и добывки, които